

Ten se peniez neostudil,
nevěru, zlost, křivdu zbudil,
tělo i duši ochudil.
Ktož jej ztratí,
vždyť jej platí,
nikdkiež jemu miesta nenie.

Jedináť smrť rovně měří,
bez peněz každému věří,
tak šarlatu jako šerí;
cožť procení,
nepromění,
dát na pravě ležení.
Tuť se nehodie šantroci
ani přátelské spomoci.
Tak jím položení roci:
bohatému
i chudému
jíti na postavenie.

Auvech, že se nelekáme,
že tu tak jistu smrť máme,
jenž druh od druha vídáme.
Kdyžť smrť přijde,
stoně pójde
každý s koží na hřadu.
V tyť se časy stříebro, zlato
ostuzuje jako bláto.
Nebožátka, pomněm na to,
že umřieti,
hříechy jmieti
duši věčnú zavadí.

NA POČÁTCE SLOVA MÉHO
razi podlé smysla svého,
abychom se Boha báli,
jehož každý zbožný chválí.

Bázeň boží hříech zapúzie,
vyvodí z pekelné núze,
bázeň boží hříechov ny zbaví,
to nám Svaté písmo praví.

Bázeň boží (ta) jest protivna,
hříešným lidem velmi divna,
tak jakž na ni nic netbají,
neb se v svých hříeších neznají.

Mnohý tvorce ústy chválí,
srdcem se ot něho vzdálí,
na prázdno svůj jazyk trudí,
když srdcem ot něho blúdí.

Znaj se každý hříešný v sobě,
pomni na Buh v své útrobě,
nedaj sebú hříechu vlásti,
slúžž Bohu srdcem zvláště.

Rozpomeň se na rytieře
i na rozličné vítěze;
tiť jsú sešli na zlém stavě,
tak nám svatě knihy pravie.

Z nichžto jeden mocný bieše,
jménem král Erod slovieše;
ten jest zhynul ve zlém stavě,
neznal Boha v své popravě.